

Ürdün Rejimi İhanetini Haklı Çıkarmaya Çalışıyor!

Ürdün rejiminin Dışişleri Bakanı Eyman Safadi 27/04/2024 günü resmi Ürdün televizyonunda, Yahudi varlığıyla imzaladığı anlaşmaya bağlı kalmakta ısrar ederek rejimin ihanetini haklı çıkaran açıklamalar yaptı ve yalan ve iftirayla bunun Ürdün ve Filistin halkına hizmet ettiğini, kendisine kutsal mekanları koruma hakkı verdiğini, toprakları iade ettiğini ve sınırları belirlediğini iddia etti ve şöyle diyerek yalanını daha da abarttı; “Barış anlaşmasını iptal etmenin, Filistin halkına hizmet etmeye ve Ürdün’ü korumaya katkı sağlayacağını veya üzerine düşen rolü yapmasına yardımcı olacağını düşünseydik, bir an bile tereddüt etmezdik.”

Birincisi: Dışişleri Bakanı, helak olmuş Kral Hüseyin’in 26/10/1994 tarihinde Amerikan himayesinde Yahudi varlığıyla imzaladığı Vadi Araba Anlaşması’nda Ürdün rejiminin Yahudi varlığını tanıma ve onunla normalleşme ihanetini “adil ve kapsamlı bir barışa ulaşmak için kolektif Arap bağlamında” şeklindeki sözleriyle haklı çıkarmaya çalıştı. Peki kolektif Arap bağlamı ile kastedilen, Arap yöneticilerinin ihanete hazır olmaları mıdır? Bu bağlam, Yahudi varlığını ve onun Filistin’in yaklaşık %80’ini gasp etmesini tanımak, sonra onunla normalleşmek ve varlığı güçlendirmek ve ona hayatta kalma nedenlerini sağlamak amacıyla ticari ilişkiler kurmak için bir gerekçe midir?!

Mısır’ın yöneticisi Enver Sedat, 1979’da Amerikan gözetiminde Yahudi varlığıyla Camp David barış anlaşmasını imzalayarak ihanet işlemiştir. O dönemde bütün Araplar ve Müslümanlar onu büyük bir ihanet işlemekte suçlamıştı; hatta Arap rejimleri bile kamuoyundan korkarak ikiyüzlü bir şekilde bu ihanetten uzaklaştılar, Mısır’ın Arap Birliği üyeliğini dondurdular ve kamuoyunu avutmak için Arap Birliği’nin merkezini Kahire’den Tunus’a taşıdılar. Sonra hain Sedat’ın cezası, gerek bu ihaneti işlemesi nedeniyle gerekse on binlerce müntesibini cezaevine attığı İslami grup ve partilere yaptığı zulüm nedeniyle kıskanç Mısır halkının elinden oldu. Nitekim Mısır halkının ve İslam ümmetinin hükmünü uygulayan kıskanç Müslümanın sloganı şuydu: “Ya Hilafet ya ölüm.” Ayrıca küfrü uygulamaya, ihanet etmeye, insanlara zulmetmeye hakkı olmadığı gibi şerî kanunun üstünde olmayan Cumhurbaşkanıyı cezalandırmaya sevk eden sebepleri sıraladı.

Bu durumun ardından Ürdün rejimi ve diğer rejimler, Yahudi varlığını tanıma suçunu işlemek için Mısır rejimini örnek almaktan çekinmişti; şayet bu olay olmasaydı, Filistin Kurtuluş Örgütü ve lideri Yaser Arafat bu suçu işleyene kadar hepsi normalleşmek ve ihanet suçunu işlemek için koşturacaktı; nitekim Ürdünlü Bakan buna şu sözleriyle işaret etti: “Ürdün, Filistin ulusal otoritesindeki kardeşlerimizin Oslo Anlaşması’nı (1993) imzalamasının ardından anlaşmayı imzalamıştır.” Yani Filistin halkını temsil eden her kim olursa olsun, bu ihaneti Ürdün rejiminden önce işlediğine dair hukuki ve siyasi bir dayanak bularak işlediği ihaneti haklı çıkarmak istemektedir! Dolayısıyla bu hak ona, hiçbir şekilde Filistin halkını temsil etmeyen Filistin Kurtuluş Örgütü ve onun sorumluları tarafından verilmemiştir; aksine bu meşruiyeti ona, Arap Birliği’nden İslam Konferansı Örgütü ve Birleşmiş Milletlere kadar zalim kurumlar tarafından verilmiştir. Nitekim bu büyük ihaneti işlemesi ve bunun da Ürdün rejimi ve diğer rejimler için bu ihaneti işlemeye bir gerekçe oluşturması için bu örgütün “Filistin halkının tek temsilcisi olduğunu” kabul ettiler ve bir kimsenin Filistin halkını temsil etmesi halinde onun Yahudi varlığını ve onunla normalleşmeyi tanımış olacağını

söylediler. Peki bu bize haram mı yoksa biz kraldan çok kralcı mı olacağız?! Tüm Filistin halkının bu ihaneti reddettiği ve bunu kabul etmediği bilinmektedir.

İkincisi: Filistin sadece Filistin halkının mülkü değil, tüm İslam ümmetinin mülkü olup bu ümmetin tamamı bu ihaneti reddetmelidir; bu nedenle Halifeleri İkinci Abdulhamid bunu söyledi ve dini de bu ihaneti yapmasına izin vermiyordu; nitekim o, İslam ümmetinin tek meşru temsilcisi olarak kabul ediliyordu ve devletin koşulları da en kötü bir durumdaydı; bu yüzden Yahudiler ona tüm mali teşvikleri teklif ettiler ve onun da bu mali teşviklere çok ihtiyacı vardı ancak Abdulhamid bunu reddetti ve şu meşhur sözünü söyledi: “Filistin İslam ümmetinin mülküdür ve hiç kimsenin onun bir karışından bile vazgeçmeye hakkı yoktur.” Dolayısıyla bu ümmet Allah’a ve O’nun hak dinine iman ediyor; bu yüzden Allah’ın helal kıldığından dışındaki bir şeyi helal kılmaz, O’nun emrettiğini yapar ve yasakladıklarından da kaçınır. Dahası Allah’ın ve Resulünün haram kıldığını haram kılmayanlarla savaşmak ümmetin üzerine farzdır. Zira İslam, bir karış bile olsa toprağı gasp edenin tanınmasını kesinlikle helal kılmamış ve gasp ettiklerini geri verip suçundan dolayı cezalandırılincaya kadar onunla savaşmayı vacip kılmıştır. Peki ya bu gaspçı, yeni Haçlı sömürgecilerinin, bu gaspçı Yahudilerin İslam ümmetiyle savaşmaları için bölgedeki araçları olsun diye dünyanın dört bir tarafından getirdiği sapkın bir düşmansa nasıl olmalı acaba?! Nitekim gaspçı Yahudiler, toprakların ehlini veya onlardan birçoğunu oradan çıkardılar, her gün onlara saldırıyorlar, onları yerlerinden etmek için çalışıyorlar ve Gazze bunun şahididir.

Üçüncüsü: Bakan, ihaneti haklı çıkarıyor ve şöyle diyerek başka bir gerekçeyle bunun üzerinde ısrar ediyor: “O zamandan beri Ürdün, bu anlaşmayı kardeş Filistin halkına hizmet etmek ve çıkarlarımızı korumak için kullanıyor.” Peki nedir bu hizmetler sayın Bakan?! Senin yalan söylemene kim izin verdi?! Oysa bu anlaşmadan bu yana Yahudilerin Filistin halkına yönelik zulmü artmış, Yahudiler onların topraklarına el koyup müsadere ettikleri gibi evlerine de el koymuşlar veya yıkmışlardır; nitekim Batı Şeria’daki yerleşimlerin ve yerleşimcilerin sayısı katlanarak artarak Ürdün sınırlarına kadar ulaşmıştır; zira son olarak 21/03/2024 tarihinde Ürdün Vadisi’nde yaklaşık 8 bin dönümlük araziye el konulmuş ve bu arazi Ürdün’e doğru ilerlemektedir. Peki Ürdün’ün elde ettiği çıkarlar nedir Allah aşkına?! Yoksa bahsettiğiniz çıkarlar Yahudi varlığından gaz ve su satın almak mıdır? Oysa bu gazın ve suyun Ürdün’e, Filistin’e ve Müslümanlara ait olduğu ve Yahudilerin bunda hiçbir hakkı olmadığı bilinmektedir; zira Yahudiler bunları halkından gasp ederek zorla ele geçirmişler, sonra da bunları Filistin ve Ürdün’deki halkına satmaya başlamışlardır. Dahası Ürdün rejimi, Yahudilerin çıkarlarını gerçekleştiriyor, Yahudi varlığının sebze ve meyve ihtiyaçlarını finanse ederken Gazze halkını aç bırakıyor ve yöneticileri Ürdün yöneticilerinin akrabaları olan ve tamamı Yahudilerin dostları olan Emirlikler’den gelen malzemeler için bir rota oluşturuyor.

Dördüncüsü: Bakan, barış anlaşmasının iptali yönünde çok sayıda talep işittiğini söyleyerek şunu sordu: “Kime bir faydası olacak ve neye hizmet edecek?” Ve şöyle dedi: “Barış anlaşması işgal altındaki toprakları bize geri iade etti, sınırlarımızı belirledi ve Ürdün’e İslam ve Hıristiyan kutsal mekanlarının yönetiminde özel bir rol sağladı; şayet bu rol olmasaydı “İsrail” kutsal mekanlar üzerinde kendi egemenliğini ve yönetimini dayatmak için bu boşluk aracılığıyla sızmalar gerçekleştirebilirdi.” Hangi toprak ona iade edildi acaba? Oysa helak olmuş Ürdün Kralı Hüseyin, Vadi Araba Anlaşması uyarınca Yahudilere doğu Ürdün’deki toprakların sömürülmesini izin vermişti; zira anlaşmaya göre “İsrail’in” Bakura ve Ghamr toprakları üzerinde 25 yıl süreyle tasarruf hakkı bulunuyor. Sürenin bitiminden bir yıl önce Ürdün’ün “İsrail’e” bu toprakları geri alma isteğini bildirmemesi durumunda hak otomatik olarak yenileniyor.”

Daha sonra mesele ifşa oldu ve halk ayaklanıp bunu protesto etti; bunun üzerine mevcut kral 21/10/2018'de ayağa kalkarak şunları söyledi: "Barış anlaşmasındaki Bakura ve Ghamr ekleriyle ilgi çalışmanın sonlandırıldığını "İsrail'e" ilettik." Şimdi bunların uygulamasını iptal etti ama bu topraklara ilişkin iki ilhakı iptal etmedi; yani anlaşma devam ediyor ve çalışmayı şekli olarak iptal etti! Dolayısıyla anlaşma Ürdün topraklarını geri iade etmedi ancak kral bu toprakları onlara verdi. Peki nehrin doğusundaki meşru olmayan Yahudi varlığının Ürdün devleti tarafından tanınması, bir zafer mi yoksa Ürdün'ün sınırlarının tanınması mıdır? Bakan nasıl böyle bir mugalatada bulunabilir? Helak olmuş Kral Hüseyin'in 1967'deki Altı Gün Savaşı'nda Kudüs dahil Batı Şeria'yı Yahudilere teslim ederek büyük bir ihanet işlediği bilinmektedir. O dönemde o bölgede yaşayan herkes buna şahittir ve ben de şahitlerden biriyim. Helak olmuş Kral Hüseyin'in, Yahudiler için Batı Şeria'dan vazgeçmesi ve Doğu Şeria ile yetinmesi, Ürdün sınırlarının tanınması çıkarını gerçekleştirmek için midir?!

Bakanın bu hain anlaşmanın "İslam ve Hıristiyan kutsal mekanlarının yönetiminde Ürdün'e özel bir rol verilmesine izin verdiğini" söylemesi nasıl bir mugalatadır Allah aşkına?! Oysa 1967'den önce bu kutsal mekanlar kendisinin idaresi altındaydı, sonra Yahudilere teslim etti, sonra da kalkmış bu anlaşma gereğince Ürdün'ün bir rolü olması için Yahudilerin kendisine fırsatı verdiğini söylüyor! Bu nasıl bir saçmalık ve düşüklüktür! Zira şahıs, topraklarını ve kutsallarını düşmana teslim ediyor, sonra da kendisine bu kutsal mekanlar üzerinde şekli bir yönetim hakkı vermesi için düşmana dilekte bulunuyor! Kıt akıllı Bakan, düşmanın süngüsü ve pisliği altındayken kutsal mekanları yönetmesi için onun kendisine büyük bir fırsat verdiğini düşünüyor ve bunu da bir zafer olarak kabul ediyor! Bu fırsatın, ne kutsal mekanlara ne de halkına bir fayda sağlamadığı bilinmelidir. Bakanın iddiasına göre Ürdün'e bu fırsatı veren bu Yahudiler, her gün Mescid-i Aksa'yı kirletiyor ve namaz kılanlara saldırıyorlar! Peki bu kutsal mekanların ateşli bir koruyucusu ve fırsat sahibi olan rejimi, tüm bu ihlaller karşısında ne yapıyor?! Bazı eleştirel ve çekingen açıklamalardan başka hiçbir şey yapmıyor! Ama Bakan yalan söylemeye devam ederek şöyle diyor: "şayet bu rol olmasaydı "İsrail" kutsal mekanlar üzerinde kendi egemenliğini ve yönetimini dayatmak için bu boşluk aracılığıyla sızmalar gerçekleştirebilirdi." Oysa Yahudiler kutsal mekanlar üzerinde kendi egemenliklerini ve yönetimlerini empoze etmekte ve Ürdün rejiminin idaresi ise sadece göstermeliktir; aksine Yahudilerin Mescid-i Aksa'yı kirletmelerini meşrulaştırmaktadır; çünkü onun (Mescid-i Aksa) yönetimine ortak oluyor ve onu kurtarmak ve Yahudilerin pisliğinden temizlemek için harekete geçmiyor.

Beşincisi: Bakan yalanına yalan ekleyerek şöyle diyor: "Barış anlaşmasını iptal etmenin, Filistin halkına hizmet etmeye ve Ürdün'ü korumaya katkı sağlayacağını veya üzerine düşen rolü yapmasına yardımcı olacağını düşünseydik, bir an bile tereddüt etmezdik." Bu, mugalataların, yalanların ve asılsız iddiaların zirvesidir! Yahudi varlığını tanımaya ve onunla normalleşmeye devam etmek Filistin halkına mı hizmet ediyor?! Peki bu, öldürmeyi, yerinden edilmeyi, zulmü ve topraklara el konulmasını azalttı mı yoksa iki katına mı çıkardı? Ürdün'ün koruduğu şey nedir? Şu anda Yahudi varlığının Ürdün'e saldırmaması, onun için bir koruma mıdır? Ürdün'ün vacibi halkının istediği şeydir ki o da şudur: Filistin halkına hizmet etmek, Ürdün'ü korumak, Filistin'i ve Mescid-i Aksa'yı kurtarmak için orduları harekete geçirmektir ki o buna muktedirdir. Aslında Bakan, Ürdün'ün bunu yapabileceğini biliyor ancak kralının yalancı bir hizmetkarı, İngilizlerin ve Yahudilerin hizmetkarı olduğu için gerçekleri çarpıtıyor ve bunu yapmaktan aciz olduğunu ortaya koyuyor; nitekim 06/04/2023 günü el-Cezire kanalına, Yahudilerin Mescid-i Aksa'ya yönelik saldırıları hakkında şöyle

demiştir: “Ürdün tek başına işgali sonlandıramaz ve bu saldırıları durduramaz.” Ayrıca Yahudi varlığının, “gerilimi tırmandırma ve kutsal yerlerin saygınlığını ihlal etme yönünde hareket etmesinin, tüm uluslararası hukuku ihlal eden ve “İsrail’in” işgalci güç olarak sorumluluğunu ihlal eden bir eylem olduğunu” belirtmişti. Nitekim onun sözleri, Vadi Araba Anlaşması’nın Ürdün’e kutsal mekanların yönetiminde rol verdiği yönündeki açıklamasıyla çelişiyor! Dolayısıyla sorumluluğu işgalciye yüklüyor ama harekete geçip bu işgalciye haddini bildirme sorumluluğunu üstlenmiyor! Bu da bakanın yalan söylediğini ve öne sürdüğü tüm iddiaların da doğru olmadığını teyit ediyor.

15/04/2024’te de benzer bir şeyden bahsetmiş ve şöyle demiştir: “İsrail” hükümetindeki bakanlar da dahil olmak üzere barış anlaşmasını iptal etmek isteyen “İsraili” aşırılık yanlıları var; bu da bizi, ilk noktaya geri döndüreceği gibi sınırlar ve çatışma meselesine de geri döndürecek ve rolümüzü yerine getirme gücümüzü kaybetmemize neden olacaktır... Odak noktası, “İsrail’in” ihlalleri yerine Ürdün’ün barış anlaşmasından çekilmesi olacaktır!” Sanki barış anlaşması bir hakikat ve adilmiş gibi Ürdün rejiminin anlaşmadan çekilip suçlu duruma düşmesini istemiyor! Kendilerinin çıkarına olduğu halde İhanet anlaşmasının iptal edilmesini talep edenleri, aşırılık yanlısı Yahudiler gibi suçlamak istiyor! İnsanları aldatmaya çalışıyor ancak şöyle diyerek bizzat kendisi aldanıyor: “İsrail’in” ihlallerine odaklanmak gerekiyor”: Ama rejimi bu konuda hiçbir şey yapmıyor! Dolayısıyla yapılması vacip olan Yahudilerle çatışmaya girmeyi, düşmanlarla savaşmayı, onu mağlup etmeyi ve onu mübarek topraklardan çıkarmayı istemiyor. Yani ona göre Yahudiler anlaşmayı ihlal ettiler, dolayısıyla buna bağlı kalmak caiz değildir; nitekim 14/11/2023’te resmi Ürdün televizyonuna yaptığı açıklamada bunu şöyle itiraf etmişti: “Gelecek daha kötü olacak; çünkü tüm kırmızı çizgileri aşan ve ihlal etmediği hiçbir uluslararası hukuk bırakmayan “İsrail” hükümetleriyle muamele ediyoruz. ”Peki bundan sonra geriye bir anlaşma kaldı mı? Yahudiler bakanın itirafıyla anlaşmadan geri çekildiler, tüm kırmızı çizgileri aştılar ve tüm uluslararası yasaları ihlal ettiler. Peki bakan ve rejimi, kendisinin imzalamasına veya bağlı kalmasına bile izin verilmediği halde karşı tarafın düşürdüğü bir anlaşmayı neden savunuyorlar?

Bakan, Rabbinden korksun, hakkı konuşsun ve İngiliz ve Yahudi çevreler tarafından görevlendirilen, Ürdün topraklarını onlara bağışlayan ve burayı Amerikan ve Batılı üsler haline getiren krala hizmet etmekten vazgeçsin; nitekim bu, İran füzelerine ve insansız hava araçlarına karşı koyması ve Yahudi varlığını korumak için onları düşürmesiyle su yüzüne çıkmıştır. Ayrıca Ürdün’ün kendisini koruyabilecek ve Filistin’i özgürleştirebilecek kapasiteye sahip olduğu ortaya çıktığı gibi halkının da savaşmaya ve fedakârlık yapmaya hazır olduğu ortaya çıkmıştır. Bakan şunu çok iyi bilsin ki; Allah’tan korkmayan ve babası ve dedesi Birinci Abdullah ile Mekke Şerifi Hüseyin bin Ali’den miras kalan ihanette ısrar eden kralının, kıyamet günü kendisine hiçbir faydası olmayacak ve şayet Allah’a tövbesini kabul etmesi için tövbe etmez ve ifsat ettiği şeyleri düzeltmezse çok çetin bir şekilde hesaba çekilecektir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Esad Mansur